

Families Fornødenheder vilde kræve, og som en Besparselse for Embedsmanden, for hvem der ligesom lægges Noget op til den Tid, da hans Families Livsfornødenheder blive flere. Det er vistnok temmelig almindeligt, ligesom det er meget naturligt, at Embedsmanden, for hvis Familie der, hvis han skulde døe, i Forveien er sørget ved de af Staten saavel midlertidigt som umiddelbart truffne Foranstaltninger, og som ialtsald har Udfigt til ved Befordring at see sin Indtægt forøget — det er vistnok temmelig almindeligt, siger jeg, at Embedsmanden beregner sine aarlige Udgifter til at gaae lige op med hans Indtægt, og ikke indretter sig paa at lægge Noget tilside for de kommende Dage. De Forhold, hvorunder han lever, medføre med en vis Nødvendighed, at han maa indrette sin Levemaade efter denne Regel; men, hvad enten han nu gjør sin Regning rigtig, eller det gaaer ham, som en æret Landsrådsmand, der sidder i min Nærhed, forgangen omtalte, at han glemmer at lægge Mærke til, at han bør kun regne paa $\frac{2}{3}$ af Indtægten, fordi den øvrige $\frac{1}{3}$ kan han være vis paa vil nok gaae med, hvadenten det ene eller det andet er Tilfældet, forekommer det mig, at Alderstillaag her kunne være paa rette Sted, være sig som Middelt til at gjøre Afregning med Fortiden, eller til at imødegaae Fremtidens forøgede Krav. Nu kan man vel sige, at det Samme kan opnaaes ved Befordring; men det er ikke altid sagt, at Embedsmanden kan opnaae Befordring, og heller ikke altid sagt, at Staten eller han selv er bedst tjent dermed; for ikke at tale om, at der i en Befordring ligger en ny Udgift til Flytning, som kan falde meget besværlig og ofte kan afskrække ham fra at søge de Embeder, som bedst maaffee kunde naaes, saa feiler det neppe, at der i de mindre Embeder findes endeel Mænd, som ikke saa lige ere stikede til de større. Gageringen er, efter hvad der er fremført af den høitærede Finantsminister ved Sagens indledende Behandling, paa det Nøieste bestemt efter Forretningernes Omfang og Stillingens Betydning paa de forskjellige Steder. Altsaa — de større Embeder medføre flere Forretninger, de forudsætte større Forretningsdygtighed, større Conduite, større Ansvar; men ikke Alle

kunne svare til disse Forudsætninger, og ikke Alle føle sig kaldede til at indtræde i en større Virkefreds. Naar der nu gives Embedsmanden Udfigt til at forblive i sin Stilling og dog see sine Aar forbedrede da nødes han ikke til, gennem Anciennitetssystemet — der har en stærk Rod her i Landet, og som man helst maa ønske modificeret ad en anden Veie end Vilkaarlighedens, om det end kun var en tilsyneladende Vilkaarligheds, — da nødes han ikke til ved Hjælp af dette System, invita Minerva paa en Maade at tilvinge sig en Befordring, som Staten maaffee ikke godt kan negte ham og som han maaffee helst i Grunden vilde negte sig selv. Saaledes troer jeg, det er godt, at der er mere end een Veie for Embedsmanden til Fremstrid i økonomiske Henseender, og da Befordringsvelene blive staaende aabne alligevel, troer jeg heller ikke der er Grund til Frygt for, at der skulde komme til at savnes den Spore til Fremadstræben, som vist ikke bør mangle. Jeg troer ikke det er Skade, at der i Gageringsystemet ligger en Modvægt mod hyppige Embedsforflyttelser, naar kun denne Modvægt ikke er for stærk. Den Embedsmand, der befinder sig i et Embede, ligesom paa en Reise, kan ikke faae Embedet saa hurtigt, som den, hvem det samme Embede ledsager paa hele Rejsen gennem Livet. Den Sidste lever sig ind i Forholdene paa det Sted, han virker, og faaer Stedet hurtigt, fordi han er knyttet dertil.

Det er disse Betragtninger, som have ledet mig til at deeltage i at stille det foreliggende Ændringsforslag. Vi have troet at burde modificere Alderstillaagssystemet, vi have bortskaaet Alderstillaagene, hvor vi ikke have anseet dem for hensigtsmæssige eller nødvendige. Vi have derimod troet — i det mindste har det været min Grund dertil — at burde beholde dem der, hvor de syntes os, at de frembøde de Fordele, jeg i det Foregaaende har berørt. Heraf fremgaaer da Grunden til, at vi i anden Klasse ikke have begjært Alderstillaag for de 2 høieste Gager. Den høitærede Finantsminister har kaldt dette Forslag et „farligt“ Forslag, det vilde være mig hurtigt, om der heri skulde ligge et Prognosticon for dette Forslag, at det virkelig skulde være saa farligt, at Thinget